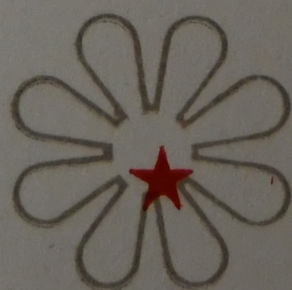
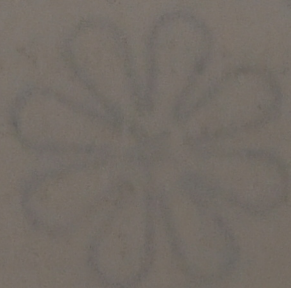

FESTIVAL
RUSKÝCH
A SOVĚTSKÝCH
HER

SVITAVY 1972

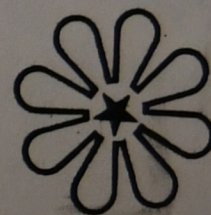
K MĚSÍCI
ČESKOSLOVENSKO-
SOVĚTSKÉHO
PŘÁTELSTVÍ
V JUBILEJNÍM ROCE
50. VÝROČÍ
ZALOŽENÍ
SOVĚTSKÉHO
SVAZU

SVITAVY
18. LISTOPADU
28. PROSINEC
1972

POŘADÁ
OKRESNÍ NÁRODNÍ VÝBOR SVITAVY
OKRESNÍ ODBOROVÁ RADA SVITAVY
OKRESNÍ VÝBOR SČSP SVITAVY
OKRESNÍ VÝBOR NÁRODNÍ FRONTY SVITAVY
MĚSTSKÝ NÁRODNÍ VÝBOR SVITAVY
A JEDNOTNÝ KLUB PRACUJÍCÍCH SVITAVY
POD ZÁŠTITOU
MINISTERSTVA KULTURY ČSR
ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU SČSP
VÝCHODOČESKÉHO KNV
KRAJSKÉHO VÝBORU SČSP
V HRADCI KRÁLOVÉ
OKRESNÍHO VÝBORU KSČ SVITAVY
MĚSTSKÉHO VÝBORU KSČ SVITAVY

FESTIVAL RUSKÝCH A SOVĚTSKÝCH HER

SVITAVY
18. LISTOPADU—
28. PROSINCE
1972

PŘEHLÍDKA INSCENACÍ AMATÉRSKÝCH SOUBORŮ

POZDRAV

FESTIVALU RUSKÝCH A SOVĚTSKÝCH HER VE SVITAVÁCH

Myšlenka uspořádat Festival ruských a sovětských her v provedení amatérských hereckých souborů, která vznikla z podnětu Lidového divadla a okresního výboru Svazu československo-sovětského přátelství ve Svitavách, je dobrá a potřebná jako chleba. Celé skupiny lidí, lidí citlivých, poněvadž mají rádi divadlo, a převážně mladých, přivede Festival do bezprostředního vztahu k ruskému a sovětskému umění, k jeho vysokým ideovým a mistrovským hodnotám, bojovnosti a kráse, jedinečné lásce k člověku.

Divadelní soubory se představí na Festivalu hrami nejlepších ruských a sovětských autorů 19. a 20. století. Tedy z období, kdy v Rusku došlo už v přípravách revoluce a pak v jejím průběhu k procesu, v němž demokratismus a humanismus velkých myslitelských a uměleckých osobností 19. století byl v revolučním zápasu důsledně domyšlen logikou dějin k demokratismu a humanismu socialistickému. Jestliže na počátku tohoto období ruské umění, literatura a divadlo odrážejí sílu kritického hněvu, odpovídajícího myšlení a citům lidu, a to krásou a velikostí ve světovém umění nevídanou, pak později revoluční proletariát a jeho vědecký nástroj marxismus vede umělce dál a důsledně k boji za socialismus a komunismus. Jména Gorkij, Ostrovskij, Gogol, Simonov, Korostylev a další, jež se objevují letos na repertoáru Festivalu, jsou toho dokladem.

Festival ruských a sovětských her ve Svitavách si tedy letos k Měsíci československo-sovětského přátelství a 50. výročí založení Svazu sovětských so-

cialistických republik klade vysoké umělecké cíle. Jestliže se bude chtít prosadit v budoucnosti jako celonárodní, je to velký závazek již dnes. Dobře vybrat, pochopit, prožít a vyjádřit díla ruských a sovětských autorů, to je velký závazek, protože je to i veliké setkání, setkání s uměním, které první pochopilo socialismus a komunismus. S uměním, v němž se odehrává nádherný proces, proces zákonitý, důležitý a jedinečný pro kulturu 20. i příštích století, kdy se setkaly a počaly srůstat v jediný organismus revoluční lid na straně jedné a tisíciletá říše umění na straně druhé, které socialistická revoluce spojila jakoby stálým elektrickým proudem. Takové umění je nám potřebné, žádoucí i blízké.

Proto také Festivalu ruských a sovětských divadelních her ve Svitavách přejeme z celého srdce mnoho úspěchů letos i v příštích letech.

ČESKÝ ÚSTŘEDNÍ VÝBOR SČSP

PRAHA

Festival ruských a sovětských divadelních her, který se uskuteční ve dnech 18. 11.—28. 12. 1972, má velký význam politický i kulturní pro náš svitavský okres. Tato divadelní přehlídka proběhne v rámci oslav Měsíce čs.-sovětského přátelství, 55. výročí VŘSR a 50 let trvání SSSR.

Navážeme tak na dlouholetou tradici v oblasti divadelní tvorby ve Svitavách a občanům celého Svitavska představíme alespoň některé z klasiků ruské i sovětské dramatické tvorby.

Jsem přesvědčen, že naši občané záměr pořadatelů plně pochopí a podpoří jej.

Je rovněž žádoucí, aby Festival ruských a sovětských divadelních her se stal v našem okresním městě tradicí a změnil se v krátké době v národní přehlídku českých amatérských divadelních souborů, v jejichž repertoáru trvale zakotvily hry ruských a sovětských autorů.

Jménem ONV ujišťuji, že Festival má plnou podporu tohoto orgánu.

Přeji pořadatelům, aby se jejich záměr zdařil a tato záslužná činnost, především organizátorská, našla pochopení u vyspělého svitavského publika.

LADISLAV KADLEC,
místopředseda ONV

Festival ruských a sovětských her, Svitavy 1972 - Vy-
dal řídící výbor festivalu - Redakce a články o auto-
rech a jejich hrách: Petr Průša - Grafická úprava
katalogu, plakát festivalu: Jaroslav Cheben - Náklad:
1 000 kusů - Vytiskly Východočeské tiskárny, n. p.,
Pardubice, provoz Svitavy - Cena 3 Kčs

LADISLAV KADLEC
místopředseda ONV

**Festival ruských a sovětských her, Svitavy 1972 - Vy-
dal řídící výbor festivalu - Redakce a články o auto-
rech a jejich hrách: Petr Průša - Grafická úprava
katalogu, plakát festivalu: Jaroslav Cheben - Náklad:
1 000 kusů - Vytiskly Východočeské tiskárny, n. p.,
Pardubice, provoz Svitavy - Cena 3 Kčs**

18. 11. 1972

DRAMATICKÉ SDRUŽENÍ TYL KULTURNÍHO KLUBU PRACUJÍCÍCH V ČELÁKOVIČÍCH

Patronát: Hedva, n. p., Moravská Třebová - MěstNV, MO SČSP
a JKP v Moravské Třebové - OOR, OV Svazarm - LSD Jed-
nota Svitavy - Mlékárna - závod Hedva Moravská Chrástová -
SBČS - JZD Lačnov

N. V. GOGOL

ŽENITBA

Komedie-muzikál o 2 dílech

Autoři hudební úpravy: Ing. MÍLA KOLACÍ a PAVEL ŠÍMA - 20 písní vytvořil původní čelákovický muzikál - Režie: Ing. MÍLA KOLACÍ - Scéna: zasloužilý umělec arch. JAN KARPAŠ - Orchestr: KAREL KRAJ, PETR PETRŽÍLKA, JOSEF TRŽICKÝ pod vedením PAVLA ŠÍMY

Hrají a zpívají

Agata - nevěsta	Hedva Letenská
Arina - teta	Magda Šrámková
Tekla - dohazovačka	Mirka Zemličková
Podkolesin - dvorní rada	Miloš Kaucner
Kočkarev - jeho přítel	Franišek Hochman
Čubkin - exekutor	Ladislav Jelínek
Anučkin - pěší důstojník ve výslužbě	Jan Ferles
Ževakin - námořník	Miroslav Hejna j. h.
Štěpán - sluha Podkolesinův	Míla Mleziva
Duňáška - služka	Terina Czatlošová

Dále zpívají: Anička Karpašová, Lenka Procházková, Jaroslav Frajer

Technika

Zvuk: Jiří Králík, Jiří Kroutil, Ivan Petrás, Oldřich Svoboda, Vladimír Štibinger - **Světla:** Oldřich Hruška, Jaroslav Kastner, Pavel Kraus - **Masky:** Karel Marek - **Inspice:** Josef Šrámek, Zdeněk Zemlička - **Nápověda:** Věra Šimová - **Technická spolupráce:** Stanislav Loskot, Stanislav Michalů, Josef Novák, Míla Páv, Josef Šrámek, Luděk Skalík a Miroslav Šíma

Dvě tváře má Nikolaj Vasiljevič Gogol ve svém životním osudu. Břítý ironik, satirik doby, ve které žil, autor nesmrtelných situací a groteskních postav - to je část díla, kterou hrajeme a všichni milujeme, autor, který uměl vytěžit z lidových zvyků, povídek a bájí (známá Májová noc, Soročinský jarmark aj.) tak zajímavý obraz Ruska, který zůstal trvalou inspirací dalších uměleckých oborů, autor, který ve své analýze dospěl až ke grotesknímu obrazu člověka a celé společnosti ve svých Mrtvých duších. Snad žádný spisovatel nespálil tolik svých děl jako právě Gogol. Druhý díl Mrtvých duší někdy krátce po sobě. Těžko uvěřit, že tento autor začal svou dráhu jako profesor historie. Jen povídka Taras Bulba, založená na studiu historického materiálu, připomene autorovu profesi. Se smutkem v očích stojíme před Gogolem mystikem, člověkem, jehož společnost postavila pod kříž a on jej vyznával s takovým zaujetím, že začal odmítat sebe a své dílo. V poměrně krátkém životě (1809—1852) najdeme celé dusno carské doby, najdeme tu však dílo, které, nezávisle na změnách názoru autora, došlo až do našich dnů. Ženitba byla také autorem přepracována a její základní situace umožňuje předvést množství rozdílných typů, uplatněných na poměrně zhuštěné ploše textu. Ve své inscenační tradici lákala na jedné straně jen jako vtipná hříčka, na druhé straně jako groteskní obraz doby, srovnatelný s Revizorem. Dodnes se rozhoduje tento spor, naštěstí

tvůrčími počiny na divadle. Čelákovická inscenace je amatérský přínos do sporu takto definovaného.

DRAMATICKÉ SDRUŽENÍ TYL V ČELÁKOVICÍCH se ustavilo zásluhou několika divadelních ochotníků za druhé světové války v roce 1941. Loňského roku oslavilo 30 let své činnosti. V rámci těchto oslav byla instalována výstava prací nejen vlastního spolku, ale na téže výstavě bylo též dokumentováno divadelnictví v Čelákovicích již od roku 1868.

Za 30 let své činnosti sehrál Divadelní soubor TYL celkem 242 představení, z toho 75 premiér, 167 repris a 21 představení pro mládež. Zúčastnil se 35 okresních a krajských soutěží a přehlídek, mimo zájezdů do jiných měst a na XXVII. Jiráskově Hronově vystoupil s Jiráskovou Vojnarkou. Pro zpestření společenské zábavy ve městě pořádal pěkné divadelní karnevaly s velkou výpravou.

Aby se herci-ochotníci mohli více zdokonalovat, zvalo sdružení postupně některé profesionální herce, kteří se souborem účinkovali, jako Marii Rosůlkovou, Bedřicha Veverku, Václava Vosku, Ladislava Peška, Svatopluka Beneše a jiné.

V poslední době má sdružení 39 organizovaných členů včetně technického personálu — a je to málo. Usilujeme o to, aby mladí lidé se stali platnými ochotníky a doufáme, že se nám to podaří za pomoci našeho mladého režiséra a nadaného hudebníka Ing. M. Kolacího a jeho spolupracovníka Pavla Šímy, jejich prvnímu muzikálu podle klasické ruské komedie N. V. Gogola „ŽENITBA“.

19. 11. 1972

SOUBOR VOJENSKÉ SOVĚTSKÉ POSÁDKY

Patronát: Krajský výbor odborového svazu školství, vědy, kultury a umění - Krajské kulturní středisko Hradec Králové - Divadlo Vítězného února v Hradci Králové - Vojenská škola J. Žižky, Mor. Třebová - OVS Svitavy

ANDREJ MAKAJENOK

TRIBUNÁL

Drama o 2 dějstvích

Režie: SERGEJ SUCHAREV - Pomocná režie: ALEXANDER PLOTNIKOV - Hudba: ALEXANDER MASLENCYNA - Výprava: ANATOLIJ PROKOPENKO a JURIJ ANTONĚNKO

Osoby a obsazení

Těřeško, přezdívkou Kobliha, starosta	Alexander Plotnikov
Polina, jeho žena	Kateřina Bohganova
Calina, starší dcera	Nina Lazarova
Zina, mladší dcera	Julia Kruglak
Nada, vojínka	Valentina Kovalenkova
Volod'ka, syn Těřeškův	Sergěj Sucharev
Siroděv, náčelník policie	Anatolij Plotnikov
Komandant, Němec z okresu	Georgij Sudak

Děj hry se odehrává v zimě roku 1942 na malé vesničce u Gomelu. Němci, kteří obsadili vesnici, svolali lid, aby zvolil starostu. Starostou se stal bývalý kolchozní pastýř Těřeško. Měl přezdívkou „Kobliha“. Jeho rodina dlouho nevěřila, že jejich manžel a otec dobrovolně souhlasil stát se starostou — zrádcem. V Polinině domku se sešly jeho děti a matka a přemlouvaly ho, aby se vzdal funkce starosty, aby se rodina a synové na frontě nemusili stydět za svého otce. Zvláště Volod'ka se s tím nemohl smířit. A Těřeško se nechce vzdát své funkce. Proto Polina rozkáže svým dětem, aby otce svázaly a v noci ho utopily v řece. Lidový „Tribunál“, který sestává z jeho dětí, rozhodne svého otce popravit. Když Těřeško pozná, že jej čeká smrt, přizná se své manželce, že se stal starostou na příkaz partyzánského velení a řekl jí, kde se scházejí partyzáni. Polina nařídí dětem, aby hlídaly Koblihu, svého otce, a slibuje mu, že si pravdivost jeho slov ověří.

Mezi Těřeškem a jeho dětmi dochází k rozhovoru. Dozví se, jak jeho děti nenávidí fašisty. Polina, která se již mezitím sešla s velitelem partyzánského oddílu Orlovským, se vrací domů. Orlovský potvrdil, že Kobliha skutečně plní jeho příkaz.

Polina přikazuje dětem, aby otce rozvázaly a ve všem ho poslouchaly. Neřekne jim však pravdu. Její jednání si děti nemohou vysvětlit. „Je přece zrádce,“ vykřikne Volod'ka. Matka ho však umlčuje.

Volod'ka jde ke škole, kde je ubytována německá

posádka. Rozhodne se ji vyhodit do povětří, aby svou smrtí očistil hanbu, kterou jeho rodině způsobil jeho otec. Když Těřeško neuviděl Volod'ku mezi svými dětmi, pochopí jeho úmysl. Z plna plic zakřičel: „Vraťte ho, vraťte ho, ale co nejrychleji.“ Bylo však již pozdě. Ozval se ohlušující výbuch.

SOVĚTŠTÍ OCHOTNÍCI V LANŠKROUNĚ. Jistě neobyčejným zážitkem bylo pro každého návštěvníka vystoupení divadelních ochotníků civilních zaměstnanců Sovětské armády, které se uskutečnilo v Lanškrouně. Tento soubor uvedl přítomným pod záštitou závodního výboru ROH a SČSP hru A. Makajenoka „Tribunál“ v původním znění, která každého diváka zaujala.

Vřelé přijetí předsedou SČSP s. J. Freimanem a srdečné poděkování zástupce souboru slavnostní atmosféru představení ještě podpořilo a čeho je třeba si zvláště cenit, to byla přítomnost mladých lidí a jejich soustředěnost na jedinečné výkony herců. Oprávněný potlesk za podaný výkon a kytička květů, to snad byla ta největší odměna účinkujícím. Vždyť to byla prakticky jejich premiéra před českými diváky a ta byla opravdu vydařená. Vystoupení sovětských umělců v Lanškrouně se stalo vřelou manifestací československo-sovětského přátelství a družby.

(Jiskra Orlicka)

25. 11. 1972

DIVADELNÍ SOUBOR ZK ROH MISTRA ALOISE JIRÁSKA V HRONOVĚ

Patronát: Technolen, n. p., Svitavy - Vertex, n. p., Litomyšl -
JZD Radiměř - MěstNV, MO SČSP a JKP Litomyšl - OV ČSŽ -
OV ČČK - STS - ZNZ - Pojišťovna - Spořitelna a Pedagogická
škola, Litomyšl

A. N. OSTROVSKIJ

POZDNÍ LÁSKA

Hra o čtyřech dějstvích

Přeložil: ANTONÍN KURŠ - Režie: JOSEF VAVŘIČKA
Výprava: MILOŠ FENDRYCH

Osoby a obsazení

Felicata Antonovna Šablovová	Vilča Štelzigová
Nikolaj Andrejič Šablov, starší syn	Karel Nemasta
Dormědont, mladší syn Šablovové, písař	Miloš Fendrych
Gerasim Porfirjič Margaritov, advokát	Bedřich Beran
Ludmila, jeho dcera	St. Šmelhausová
Varvara Charitonovna Lebědkinová, vdova	Věra Macková
Onufrij Potapyč Dorodnov, kupec	Josef Dostál

Technika

Svítí: Jiří Glück - Inspice: Miroslav Lelek - Spolu-
pracují: Květa Šmelhausová, Dáša Kopřivová, Fran-
tišek Jirásek, Jiří Bartoň

Jméno A. N. Ostrovského je vždycky spojeno s rozsáhlým výčtem her, které během svého plodného života napsal. Mnohé z nich se dosud na naší scéně ani nedostaly. Obecně lze jeho dramatické dílo charakterizovat jako stále se prohlubující obraz doby carského Ruska se svými statkáři, kupci, hlavně kupci, chudnouchými šlechtici a ženitby chtivými stárnoucími důstojníky, pobožnými klíčníci, mamonuchtivými vládkyněmi domu. Kabanicha, kupec Dikij, úředník Jusov, Murzavecká — to jsou dnes pojmy, pod nimiž žije naše představa o historii tříd carského Ruska daleko více, než ze stránek podrobných historických děl. Je to velká čest právě pro Ostrovského, stanou-li se jeho postavy synonymem doby, kterou vyjadřují.

Nesmíme však zapomenout na jeden velmi důležitý a často opomíjený fakt, že Ostrovskij byl výborný divadelník, znalec divadelní praxe. Stačí prostudovat jeho scénické poznámky, dopisy k provedením svých her, abychom na první pohled pochopili, že on to byl, kdo boural tehdejší divadelní konvence, zdivadelňoval divadlo. I tuto stránku jeho osobnosti třeba přičíst k zaslouženému úspěchu jeho her i dnes.

Zastavme se u jednoho námětového okruhu, který prochází jako červená křivka celým autorovým dílem. Je to láska ženy viděná z úhlu jejího společenského postavení. Mohli bychom opět vést celou řadu jmen, stejných synonym, jako byly ostatní postavy

již uváděné. Zastavme se u Káti Kabanové, kterou pomáhal proslavit i náš Leoš Janáček svou operou. V temnu kořistnických kupeckých vztahů, v temnu nechápavosti a citové vyprahlosti, pod stínem vše žehnajícího kříže, zatouží Káťa po lásce, po životě, po volnosti. Zasvítí jako jasný plámen svíce, aby zhasla v proudech všeobjímající Volhy jako básníkův výkřik nad dobou. „Pravdu je vám třeba říkat častěji do očí, pořád,“ říká jedna z Ostrovského postav. V tématu ženy zaznělo však vedle objektivně zobrazené pravdy o postavení ženy ještě něco hlubšího. Byl to obraz síly ženského citu, napětí ze zápasu o svobodnou platnost svého citu. Tenhle zápas je hnacím motorem i Pozdní lásky. Je prodchnut přesně vystižitelnou notou hluboké víry v člověka a jeho hodnoty.

NA HISTORII HRONOVSKÉHO SOUBORU by se dala vyčerpat celá kniha. A. Jirásek ve své kronice U nás vzdal velký hold počátkům hronovského ochotnického divadla. Proto jen krátce k novější historii souboru, který před několika lety obnovil svou činnost. Nastudoval Jiráskova Pana Johanesa, velice dobrou inscenaci Nestroyova Lumpacivagabunda, kterou hrál i na krajské přehlídce v Týništi n. Orli. Mladé tváře, které přišly do souboru před několika lety, dokázaly právě tady smysl pro nadsázku, zkratku a komediální herectví. Práce tohoto souboru rozvíjí v místě Jiráskových Hronovů divadelní tradici dál na svých zájezdech po náhodském okrese. Soubor byl hostem i celoslovenské přehlídky ve Spišské Nove Vsi.

1. 12. 1972

DIVADELNÍ SOUBOR KULTURNÍHO DOMU ROH DUKLA PARDUBICE

Patronát: ONV, školský odbor - MěstNV - MO SČSP a JKP
Jevičko - OV SSM - OV ČTO - ODPM

V. KOROSTYLEV

ČÁRY, MÁRY, FUK

Pohádka o 2 dílech

**Režie: IVANA NOVÁKOVÁ - Výprava: KOLEKTIV -
Hudební doprovod: O. HRŮZA, F. VÁLA**

Hrají:

Březina J. - Nytrová J. - Drábková J. - Žanda L. - Pro-
cházka Z. - Novák V. - Křen O. - Šantrůčková I. -
Marková E. - Levínská K. - Schejbal Z. - Vála F. -
Hrůza O. - Chválová Z. - Škoda M. - Mládková V.

DIVADELNÍ SOUBOR KD ROH DUKLA PARDUBICE
je souborem mladým, který se pravidelně věnuje
tvorbě pro děti. Sovětská dramatika tvoří páteř jeho
repertoáru. Se sovětskou pohádkou Kouzelník ze
Smaragdového města vystoupil soubor i na celostát-
ní přehlídce amatérského divadla Šrámkův Písek
1971.

Festival ruských a sovětských her

SVITAVY 72

ZPRAVODAJ DIVADELNÍ PŘEHLÍDKY 18. XI. 1972

18. listopadu
Divadelní soubor Tyl JKP Čelákovice
N. V. Gogol:
ZENITBA

19. listopadu
Divadelní soubor sovětské vojenské
posádky
A. Makajenok:
TRIBUNÁL

25. listopadu
Divadelní soubor ZK Máj Hronov
A. N. Ostrovskij:
POZDNÍ LÁSKA

1. prosince
Divadelní soubor Kulturního domu
ROH Dukla Pardubice
V. Korostyljev:
ČÁRY, MÁRY, FUK

2. prosince
Divadelní soubor Divadla Ivana
Olbrachtů Tábor
N. V. Gogol:
REVIZOR

8. prosince
Divadelní soubor Jirásek Domu
odborů Choceri
Maxim Gorkij:
VASSA ŽELEZNOVOVÁ

9. prosince
Divadelní soubor Osvětové besedy
Trnava-Kopánka
A. N. Ostrovskij:
POZDNÁ LÁSKA

28. prosince
Lidové divadlo JKP ROH Svitavy
K. Simonov:
RUSKÁ OTÁZKA

Svitavy, jak je známe z všedních dnů. Snímek: Zdeněk Holomý.

Vážení soudruzi a soudružky, milí divadelní přátelé!

Festival ruských a sovětských her je pro naše město Svitavy významnou politickou a kulturní událostí. Pro město Svitavy je konání tohoto Festivalu i velkým závazkem v tom smyslu, že chceme vytvořit pro všechny účastníky vřelé přijetí a důstojné prostředí.

Skutečnost, že myšlenka uspořádat Festival ruských a sovětských her v období Měsíce čs.-sovětského přátelství a oslav padesátého výročí vzniku SSSR vznikla z podnětu Lidového divadla ve Svitavách a OV SČSP, svědčí o tom, že máme v našem městě řadu iniciativních lidí, kteří mají dostatek vůle a chuti do angažované, ve-

řejně prospěšné činnosti. Jménem rady MěstNV ve Svitavách děkuji iniciátorům této akce i všem obětavým pracovníkům, kteří se podíleli na přípravě Festivalu a kteří tento Festival jistě dovedou ke zdárnému konci.

Občané našeho města budou mít příležitost zhlédnout v průběhu měsíců listopadu a prosince tr. hodnotné hry ruských a sovětských autorů v podání hostujících i našeho amatérského divadelního souboru. Na druhé straně je festival příležitostí pro divadelní soubory k uplatnění výsledků jejich povětivé přípravy a umění. To nejdůležitější je však výslednici celé této čin-

nosti: pozitivní ideologické působení na naše občany, a to formou, která je sice velmi náročná, ale také velmi účinná.

Jménem rady MěstNV ve Svitavách a všech svitavských občanů srdečně vítám v našem městě účastníky Festivalu a přeji účinkujícím úspěch, divákům krásné kulturní zážitky a organizátorům, aby se vše podařilo podle jejich představ. Věřím, že se všem u nás bude líbit a že se do Svitav budou rádi vracet při dalších ročnících Festivalu.

Předseda MěstNV Ing. Jan Peší

VE ZNAMENÍ DRUŽBY

Divadlo Vítězného února v Hradci Králové si vytvořilo přátelský družební vztah k souboru sovětské vojenské posádky. V divadle pracuje odbočka SČSP, která právě tady našla jednu z možností pro své uplatnění. Profesionální herci jsou sovětským amatérům pečlivým a dobrým rádcem, pomáhají souboru v kostýmním a scénografickém vybavení. Je tomu i při inscenaci hry *Tribunál*, které se zúčastní delegace divadla, výtvarník divadla s. Josef Feuereisl pomůže souboru při přípravě hry na svitavském jevišti. Patronát má v tomto případě konkrétní tvůrčí formu. O sovětském souboru vám můžeme prozradit, že studuje další hry, např. i u nás známou aktovku A. P. Čechova *Medvěd*.

Divadlo Vítězného února věnuje ve svém repertoáru velkou pozornost sovětské a ruské dramatice. S hrou *Žuchovického Sami bez andělů* se zúčastnilo ostravské přehlídky angažované tvorby. Mimo to v podzimní sezóně uvádí dramatizaci nesmrtelného Puškinova *Evžena Oněgina*, hru z Velké vlastenecké války — *Stejnův Hotel Astoria*. V plánu této sezóny je i *Braginského a Rjazanovova Sůva*, současná sovětská komedie.

Snímek z inscenace sovětského vojenského souboru současné hry ukrajinského autora Alexandra Makgenoka *Tribunál*. Sovětská hra se obrací k době Velké vlastenecké války a přináší dramatický příběh z fašisty okupované vesnice. Soubor uvádí inscenaci 19. listopadu v 19.30 hodin.

Svitavy — Socha Osvobození. Snímek Zdeněk Holomý.

Za předsednickým stolem

S Jiřím Karešem, předsedou řídicího výboru

Organizoval tak náročný Festival znamená velký časový i pracovní nárok na celý řídicí výbor. Kdy začal svou práci a jak jsou všechny přípravy organizovány?

Řídicí výbor je složen ze zástupců vyhlášovatelů na úrovni okresu. Jsou v něm zastoupeni i pracovníci Východočeského KNV a Krajského kulturního střediska v Hradci Králové a samozřejmě i Krajského výboru SČSP. Pracovat jsme začali koncem srpna. Ačkoli by se zdálo, že jde o velký předstih, ukazuje se, že akce podobného typu vyžaduje pravidelnou práci během celého roku.

A jaký je systém práce řídicího výboru?

Všechny organizační problémy neřešíme přímo ve výboru. Jsou ustaveny komise. Za jejich práci odpovídají jednotliví členové výboru. Největší nával práce je samozřejmě na organizační komisi, ale i všechny ostatní musí vykonat velký kus odpovědné práce. Jde nám o to, aby soubory, které do Svitav přijdou, zde dostaly všechnu potřebnou péči, organizace aby klapala do všech důsledků.

Jakých druhů spolupráce si nejvíce ceníte?

Je těžko odpovědět tak, abychom zvažili spravedlivě podíl každé spolupráce, za kterou jsme opravdu vděční. Chtěl bych zdůraznit např. pomoc patronátních závodů našeho okresu, které velice iniciativně pomáhají úspěchu přehlídky. Nemožu zapomenout ani podpory krajských orgánů,

Významné úkoly stojí před námi v oblasti internacionální výchovy pracujících. Jsme si vědomi toho, že proletářský internacionalismus je jednou z nej-mocnějších zbraní dělnické třídy celého světa v boji za socialismus.

Výcházíme z přesvědčení, že láska k socialistické vlasti a hluboké internacionální přesvědčení lidu jsou významnými hybnými silami při budování a upevňování socialismu, při rozvoji celé naší společnosti, při upevňování našeho socialistického tábora a všech pokrokových sil na světě.

(Z myšlenek XIV. sjezdu KSČ)

a to nejen v podobě finanční dotace, ale také v konkrétní pomoci při výběru souborů, při práci na propagaci přehlídky atd.

Co myslíte, že je třeba pro myšlenku Festivalu ruských a sovětských her ve Svitavách ještě třeba udělat?

Vyšly již některé články např. v *Pochodni*, byla relace ve Východočeském i státním rozhlasu, Festival byl ústřední radou zájmové umělecké činnosti zařazen do seznamu významných akcí k 50. výročí vzniku SSSR. Vyjde článek ve *Světě socialismu* atd. Domnívám se však, že zejména průběhu festivalu, jeho konkrétních výsledků, můžeme odpovědně k propagaci dále využít pro další ročníky této přehlídky.

Jaký výsledek od Festivalu očekáváte?

Věřím především v kvalitu představení, v to, že soubory dokážou, že ruská a sovětská dramatika je nedílnou a stále inspirující součástí amatérského repertoáru, nezbytnou součástí socialistické kultury. Zároveň doufám, že konání Festivalu připoutá pozornost mnoha představitelů stranických a státních orgánů. Nakonec záštita Ministerstva kultury ČSR, Východočeského KNV a samozřejmě i ústředních a krajských orgánů SČSP je toho dokladem. Doufám, že do Svitav si najdou cestu všichni ochotníci, kteří to s angažovaným uměním myslí doopravdy a kteří svůj vztah k Sovětskému svazu chtějí dokázat činy i v tomto oboru zájmové umělecké činnosti.

Ta naše láska k divadlu,
cit velký, stálý, čistý,
jako by každý z nás tam
na jevišti
měl kousek domova i s vůní
rodných stěn.
Tam se tak všechno všemu
podobá,
že okouzlen si myslíš:
v kterou chvíli mohou sem vejít
přes práh
moji milí,
i když je smrti vír stáh dávno
pod hladinu,
i když se vlastní rozlétlí
jak listí břízy v říjnu.

Kdo nám to říkal kdysi
o divadle,
že je to herbář pro iluze zvadlé,
měšťácké estétství a co tu
z něho zbylo,
jen jako z komína se po něm
zadýmilo
a naše divadlo nám velí:
vpřed a nezapomínat!

Josef Kainar

Dnes večer zhlédneme poslední divadelní představení Festivalu: Simonovu „Ruskou otázku“ v provedení členů Lidového divadla JKP ROH z našeho okresního města – ze Svitav. Dovolte mně, abych se při této příležitosti trochu zamyslel nad několika uplynulými týdny, ve kterých se uskutečnil Festival ruských a sovětských her.

Byl to 1. ročník této významné politicko-kulturní události a jsem přesvědčen, že v dalších letech se stane v oblasti ruské a sovětské dramaturgie stejně významnou celostátní kulturní přehlídkou, jako je např. Jiráskův Hronov. Svědčí o tom i všestranná podpora stranických a státních orgánů, návštěva představitelů našeho okresu i kraje, především přítomnost s. Františka Tesaře, člena ÚV KSČ a vedoucího tajemníka KV KSČ, s. Jana Pravdy, místopředsedy VČ KNV a vedoucího odboru kultury VČ KNV s. Jana Lemberka.

Ti všichni se vyslovili velice pochvalně o organizaci Festivalu, jejich díky patří i předsedovi ONV s. Jaromíru Prchalovi a předsedovi MěstNV s. ing. Janu Pešlovi a ostatním funkcionářům okresu i města, kteří připravili pro soubory opravdu důstojné a milé přivítání.

Musím rovněž poděkovat všem patronům, kteří se o soubory vzorně starali, snažili se jim ukázat alespoň některé zajímavosti našeho města i okresu.

Chtěl bych též touto cestou poděkovat všem organizátorům, dobrovolným pracovníkům, organizačnímu a koordinačnímu výboru, pracovníkům JKP ROH ze Svitav, kteří se zasloužili o tak velký úspěch 1. ročníku Festivalu.

Festival končí a my si uvědomujeme, že to byl náš malý a skromný přínos k důstojným oslavám 55. výročí VRSR, Měsíce čs.-sovětského přátelství a k 50. výročí vzniku SSSR. Byl to náš hold prvému socialistickému státu na světě, zemi, která před padesáti lety zvedla tak vysoko pochodní revoluce a osvobodila dělnickou třídu i rolnictvo od vykořisťování.

Ladislav Kadlec, místopředseda ONV Svitavy.

Zveme vás na národní festival 1973

Ústřední rada zájmové umělecké činnosti zařadila do programu celostátních a národních soutěží i přehlídek na rok 1973 Festival ruských a sovětských her ve Svitavách jako soutěžní přehlídku nejlepších inscenací ruských a sovětských autorů z jednotlivých krajů České socialistické republiky.

Obracíme se touto cestou ke všem amatérským souborům, okresním i skrajským kulturním střediskům a jejich oborovým sekcím, abychom je seznámili s podmínkami výběru na tento festival v roce 1973.

Na Festival ruských a sovětských her vyberou nejlepší inscenaci ruské a sovětské hry jednotlivé krajské poroty, a to bez ohledu na to, jaké jiné soutěže se soubor s inscenací zúčastnil. Nejde tedy o zvláštní soutěž ve stupních okres, kraj, ústředí, ale o výběr nejlepšího představení v každém kraji bez ohledu i na typ sou-

boru, jeho věkové složení, zřizovatele atd. Jednotlivá krajská kulturní střediska ohlásí Řídícímu výboru nejpozději do 30. září 1973 své nejlepší inscenace, které budou zařazeny do programu Festivalu. Pořadatelé mají právo ve spolupráci s ústředními orgány pozvat na Festival zástupce Slovenské socialistické republiky nebo některý zahraniční soubor, který vystupuje s dobrou inscenací ruské nebo sovětské dramatiky.

Odborným garantem Festivalu ruských a sovětských her ve Svitavách je Ústav pro kulturně výchovnou činnost – útvar zájmové umělecké činnosti, jednotlivá krajská kulturní střediska jsou zodpovědná za výběr souborů ze svého kraje.

Pořadatelé spolu s Krajským kulturním střediskem v Hradci Králové se zavazují každoročně u příležitosti Festivalu uskutečnit seminární setkání ochotníků k některému z problémů v inscenování ruské a sovětské dramatiky.

Jsme rádi, že myšlenka, která vznikla ve Svitavách, byla ústředními orgány plně pochopena a získala veškerou odbornou, hmotnou i organizační podporu. Věříme, že myšlenka Festivalu bude trvalou inspirací pro celé naše amatérské divadelnictví, které má již tradici v uvádění dramatiky tohoto typu. Chceme, aby ve vzá-

jemné tvůrčí konfrontaci přístupů souborů ke hrám, v konfrontaci výsledků naší práce, získávala naše amatérská divadelní kultura nové zkušenosti a nová poučení.

Všichni organizátoři Festivalu, stranické a státní orgány okresu a města Svitav, všechny společenské organizace Národní fronty se zavazují, že budou vytvářet takové podmínky, aby Festival se stal ve Svitavách trvalou a pokrokovou tradicí, hrdě se hlásící k socialistickým tradicím naší kultury, k myšlenkám XIV. sjezdu Komunistické strany Československa.

50 LET SSSR

ZPRAVODAJ PŘEHLÍDKY č. 2

28. PROSINCE 1972

SVITAVY Festival

ruských a sovětských her

Poděkování sovětských vojáků z Vysokého Mýta

My, vojáci a herci Sovětské armády z Vysokého Mýta, vyjadřujeme naše velké, srdečně díky všem organizátorům Festivalu ruské a sovětské dramaturgie, kteří nám umožnili vystoupit před svitavským obecnstvem s divadelní hrou Tribunal.

Když jsme se setkali s organizátory a občany města, viděli jsme vzorné a milé hostitele. Sovětské lidi zde mají moc rádi, protože tak krásně přijali sovětské vojáky.

Přejeme vám, drazí přátelé, hodně svěžesti, zdraví a radosti ze života.

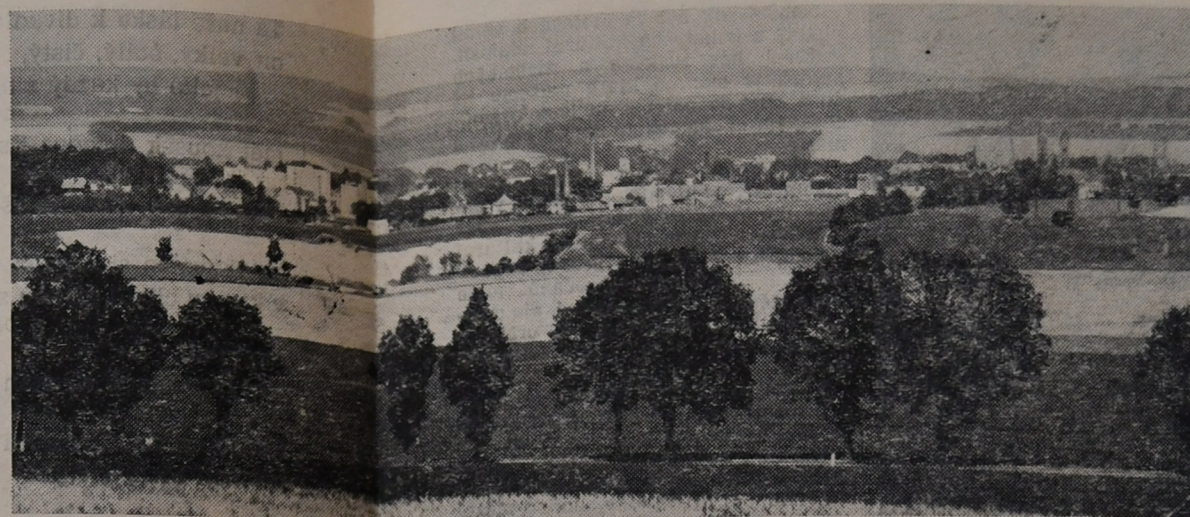
Ať stále žije věčné a nerozborné přátelství našich národů.

Sovětské vojáky z Vysokého Mýta.
Svitavy 19. 11. 1972.

Jiří Kareš na závěr Festivalu

Ke každému závěru nemá být příliš dovětků. Věc má ve svém výsledku mluvit sama za sebe. Přesto bych chtěl podtrhnout několik skutečností, které k dobrému výsledku jistě pomohly. Na prvním místě to je velká podpora stranických a státních orgánů okresu i kraje a závodů svitavského okresu, účinná spolupráce se společenskými organizacemi, s jejich pomocí jsme mohli zajistit tak rozsáhlou patronátní činnost a celou řadu dalších akcí. Chtěl bych poděkovat především divákům za stále zaplněné hlediště Lidového divadla, to jsme skutečně nečekali. Když jsme začínali s přípravami, právě z toho, jaká bude návštěva a divácký zájem, jsme měli největší strach. Výčet těch, kterým by měl Řídící výbor poděkovat je velký, věřím, že se spokojí s tím, že moje osobní díky patří jim všem. Děkuji za pochopení vedení mého pracoviště, funkcionářům městského a okresního národního výboru, stranickým funkcionářům, kteří nám celou dobu pomáhali.

Jsem rád, že se podařilo vytvořit celou řadu pevných organizačních vazeb, celou řadu přátelských vztahů, jsem rád, že se nám podařilo upevnit i tvůrčí spolupráci s krajskými odbornými orgány. To je vše dobrý základ pro příští ročníky této přehlídky, která se stává přehlídkou národní.

Celkový pohled na okresní město Svitavy a jeho okolí – Snímek Zdeněk Holomý

KRITICKÝM OKEM POROTY

Porota, která sledovala první ročník Festivalu ruských a sovětských her, ve svých závěrečných soudech nepřistupovala k jednotlivým představením s detailní analýzou. Snažila se sdělit základní pohledy na přínos inscenací a její interpretační problémy. Proto je možné po zhlédnutí

všech inscenací těsně před závěrem shrnout některé obecně platné postřehy.

Ruská i sovětská dramatika svým realistickým základem otevírá cestu k herecké tvorbě. Proto je možné tvrdit, že jsme zde viděli výraznější hereckou práci jednotlivců než výraznou práci režisérskou, práci nově hru vykládající a herecky i stylově vyrovnávající. Na příkladu zahajovacího představení souboru z Čelákovice jsme mohli potvrdit, že cesta hudební úpravy klasické předlohy je přitažlivá pro mladého herce. Dovoluje mu dokonce nahradit nezkušenost jeho mládí tím, že nechává herce mluvit jen za sebe, mimo dramatickou postavu. Není pak možné chtít po mladých hercích, aby vytvořili gogolovské typy do důsledku. Je zajímavé sledovat rostoucí podíl herce, který mládí tady na přehlídce. Ve slovenském představení Pozdní lásky tvořili mladí většinu souboru a dostávali se do rolí i věkově starších postav předlohy. Příznivě zjištění je v tom, že v souborech rozvíjejí systematicky jejich tvůrčí schopnosti, jejich technické znalosti. Pochopitelně ztvárnit realistickou hereckou postavu je úkol nad jiné složitý, vyžaduje značnou míru zkušenosti i životních zážitků. Závažné je to, jak mladý herec dokáže na tuto cestu hledání vykročit, jak brzo, s jakou kázní a důsledností.

Porovnání slovenského souboru z Trnavy se způsobem a temperametem sovětských herců ukazuje i národně rozdílné přístupy k dramatikovému textu i k pojetí postavy. U Slováků zvukomalebná řeč, sošnost ve výraze, záměrná statická, u sovětského souboru dravý temperament, překypující pohyb, pevně daná nadsázka, podtržení psychického stavu. Nelze se však ubránit tvrzení, že toto pojetí je divácky přitažlivější, více strhuje i přes jazykovou různost interpretace. Sovětský soubor tak svým příkladem ukázal názorně, jaké jsou kořeny rus-

kého herectví, které v profesionální sféře dospělo k tak vysokým hodnotám.

Budeme-li právem tvrdit, že postava Chrapova z choceňské inscenace Vasy patřila k nejlepším na festivalu, vycházíme z toho, že herec tu objevil mnoho variant vztahů mezi svou postavou a ostatními, našel velice pestré vyjádření pro stavy této postavy, prokázal cit pro míru i pro styl. Stvořil tu zajímavou charakteristiku společenského typu, který Gorkij v dramatu zobrazil. Podobným příkladem je výkon Šablovové v hronevské inscenaci Pozdní lásky; realistický výkon svým pojetím posouvá do jiného úhlu výklad celé hry. V tomto směru měl soubor z Tábora také velké možnosti, nevyužil je však v plné síle, u všech postav. Přesto pojetí Chlestakova, zci-vilněné, opěně o slovní projev, dává podnět k tvůrčí diskusi, stejně jako dramaturgická úprava hry vynechávající celé druhé dějství.

Nejsmutněji dopadla scénografická stránka většiny představení, která byla málo vynalézavá, většinou se nesnažila vytvořit působivé prostředí doby. Určitý pokus zaznamenalo hronevské představení, které však postrádalo stylizovanou jednotu. Sympatické na pardubické pohádce bylo jednak to, že si soubor svou výpravu vytvořil sám a pak také to, že nenabízel dětem falešný iluzionismus, uvolnil místo pro jejich fantazii, která není malá.

První ročník přehlídky přesvědčil porotu plně o tom, že ruská a sovětská dramatika je pevným základem pro amatérskou práci, dává velkou příležitost hercům, nutí je zvládat dokonale prvky divadelního řemesla, v dobrém slova smyslu učí a vychovává. Vede k pozornosti dobovým, společenským poměrům, je školou historického materialistického pohledu na minulost a samozřejmě, pokud se v příštích letech objeví ryze současné hry, přináší tematiku blízkou našim problémům a našim zkušenostem. (pp)

Upřímné díky za krásné přijetí našeho souboru KKP v Čelákovici. Přijeli jsme k vám rádi a s vědomím odpovědnosti, která nám připadla jako souboru, který zahajoval 1. ročník FRSD ve Svitavách.

Odjíždíme s pocitem, že naše opravdová snaha vás nezklamat, byla splněna a že jsme našli ve vás soudruhy, kteří dovedou vytvořit slavnostní prostředí s hřejivou srdečností.

Díky patří i porotě, která svou vysokou odborností zhodnotila naše představení a tím nám dodala odvahu a chuť do další tvůrčí práce.

A. N. Ostrovskij: Pozdní láska, ZK MAJ Hronov.

Děkujeme za krásné a milé prostředí. Bylo to u vás moc a moc pěkné.

A proto: že ta naše láska není žádný špás, sejďeme se za rok zas a zas a zas.

25. 11. 1972.

Divadelní soubor KD ROH Dukla Pardubice. Z celého srdce děkujeme vám za milé a srdečné přijetí a za přátelské prostředí, které jste nám zde připravili.

Přejeme svitavskému Festivalu do budoucna mnoho úspěšných repríz.

1. 12. 1972.

Soubor Divadla I. Olbrachta Tábor.

Tak pevně jako tábořský hrad budiž naše přátelství.

2. 12. 1972.

Tuže pěkné to tu bylo, přijetí nás překvapilo. Zdravíme vás mocně! Jiráskovci z Chocně.

8. 12. 1972.

Z pamětní knihy Festivalu

I když jsem bohužel neviděl svitavský soubor, vyslovuji své srdečné blahopřání k akci tak významné, jako byl 1. ročník Festivalu ruské a sovětské dramatiky, na němž se soubor rovněž podílel. Věřím, že tato tradice se zachová a bude povzbuzením pro činnost vašeho souboru. Přeji vám mnoho radosti a úspěchů ve vaší tvůrčí práci.

Srdečně váš dr. V. Trapl, člen FÚV SČSP a ČUV SDU.

Nikdy nezapudíme na překrásné dni ve Svitavách počas Festivalu ruských a sovětských hier. Tieto dni nám zostanú nadiho v pamäti. Vaše upřímné priateľstvo a pohostinnosť nás presvedčili o pevnej družbe našich dvoch národov a sú nám povzbudením pre našu ďalšiu ochotnícku činnosť.

Srdečná vďaka vám, priatelia.

Divadelný súbor OB Trnava-Kopánka.

9. 12. 1972.

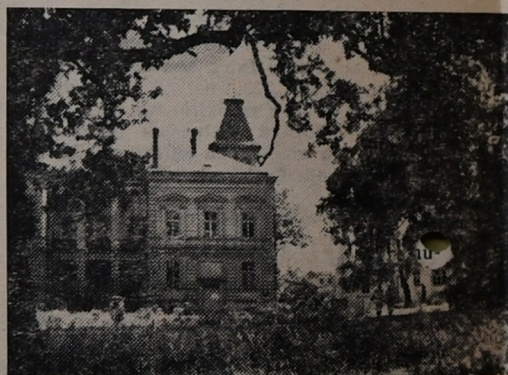
Ať žijí patroni přehlídky

Stačilo by možná znovu vyjmenovat všechny patrony, svitavské průmyslové, zemědělské závody a školy, kteří pomáhali přehlídce, a místo určené pro tento článek by se beze zbytku vyplnilo. Již to samo o sobě by dosvědčilo, že tak velký konkrétní zájem patronů se vidí na málokteré přehlídce.

Při každém děkování za práci nejde o děkovné formule a jejich květomluvu, ale o zhodnocení společenského přínosu té které práce. Nelze pomínout fakt, že soubory z jiných krajů republiky tu měly možnost nahlédnout prostřednictvím patronů do světa práce a dovednosti okresu, který tvoří hranici mezi Čechami a Moravou, okresu, který za léta socialistického budování pronikavě mění svou tvář. Setkali se tu s mnoha lidmi, kteří po druhé světové válce přišli sem do opuštěných, dříve převážně německých továren, aby zde začali nový život socialistického státu. Přátelská setkání lidí, uskutečňovaná na poli jejich zájmů, mohou jen prohloubit spojení lidí žijících a pracujících v této zemi, mohou jim dávat novou radost a také pocit životního štěstí. Amatér, jehož jedinou odměnou je potlesk na jevišti, tu prostřednictvím svitavských patronátů dostal víc — potvrdilo se mu, že naše společnost uznává a váží si této zájmové práce, chápe ji jako plnohodnotnou součást našeho kulturního života.

Vzpomeneme-li si nespělých počátků českého divadla vysoko v krkonošských horách, v údolních městečkách, kolik slziček prolily mladé herečky, než jim rodiče dovolili hrát divadlo, vzpomeneme-li těch, kteří v dramatických postavách promlouvali k divákům ve chvílích nejtěžších, za národnostního pronásledování, v době první republiky a za druhé světové války, kdy do seznamu divadelních funkcí patřil i ten, který dával bedlivý pozor na to, zda nejde policajt, uvidíme před sebou kus dějin této země, s jejímž pokrokem je divadlo spojeno. Svitavští patroni, lidé ze závodů, svou péčí o celou přehlídku plně potvrdili, jak je pracujícím naší země kultura drahá, jaký mají k ní opravdový a ničím nevynucovaný vztah.

Proto slovo děkujeme, které pronáší společně Řídící výbor přehlídky a všechny zúčastněné soubory, má smysl opravdu hlubokého prožitku té velké společenské hodnoty, kterou svým vztahem k divadlu a kultuře vůbec pracující svitavského okresu do pokladnice naší amatérské kultury vložili. Jejich zásluhou zůstane jméno Svitavy zapsáno do paměti souborů z Čelákovice, Pardubic, Tábora, Trnavy, Chocně, Hronova i do paměti vojáků sovětského vojenského souboru. Ti všichni říkají dnes na závěr: Ať žijí naši patroni!

Budova okresního národního výboru (nahore), záběr z města s pohledem na zbytky historické bašty (dole) — Snímky Zdeněk Holomý

Snímek z inscenace Gogolova Revizora v podání souboru z Tábora

ZÁZNAMY A POSTŘEHY

Vítání souborů, ať již to bylo na okresním národním výboru nebo v budově městského národního výboru, bylo pro soubory trvalým zážitkem. Každý soubor obdržel od patronů darem velkou vázu a členové souboru malé upomínky z keramiky. Každý přítel na přátelství a na úspěchy amatérského divadla zněl opravdově a srdečně ze strany souborů i patronů.

Občané města si zvykli každý pátek, v sobotu, někdy i v neděli na zvuk městského rozhlasu, který kolem desáté hodiny vítal příjezdající soubor. Obětavé pracovníce odboru školství a kultury MěstNV zabezpečovaly tuto práci, která tvořila vlastně první dojem souboru při vjezdu do města a byla našimi hosty vysoko oceňována.

Většina společenského dění po divadelním představení, včetně hodnocení

souboru, se odehrávala v místnostech svitavské Slávie. Ve vyhrazených prostorech prvního patra předvedli zaměstnanci hotelu výbornou ukázkou toho, jak má vypadat pohostinství. Se společenskou vytříbeností obsluhy, která si svou úroveň dokázala zachovat i do časných hodin ranních, s kvalitou předkládaných nápojů a jídel. Také citlivě volená hudba spolupůsobila na dobrém vyznění každého večera. Tak se staly Svitavy i příkladem skutečně dobrého společenského zájmu, kam se budou dík pracovníkům hotelu lidé stále rádi vracet.

V průběhu Festivalu zahájilo ve Svitavách svou práci také okresní studio mladých amatérů. Na praktických příkladech chce spolu s lektorem studia Okresní kulturní středisko rozšířit základnu mládeže v souborech svého okresu.

Letošní rok byl ve Svitavách velmi plodný a bohatý na kulturní události. Festival her ruských a sovětských autorů je akcí, o které můžeme již dnes říci, že patří k nejlépe organizovaným akcím tohoto druhu v našem městě.

Vzhledem k bohaté tradici kulturního a zvláště divadelního života v našem městě je nedostatkem, že není v okresním městě vybudován kulturní stánek, který by svou úrovní odpovídal aktivitě a iniciativě občanů. Nejde jen o město Svitavy samotné, ale o celou spádovou oblast a při určitých příležitostech i o celý svitavský okres.

S velkým zájmem občanů se proto při projednávání volebního programu setkala uvažovaná výstavba okresního kulturního zařízení. O trvalém zájmu svědčí, že závody a organizace sdružují finanční prostředky spolu s městským národním výborem a ONV, pracující našich závodů uzavírají závazky na poskytnutí brigádnické pomoci, pracovní kolektivy poskytují peněžní příspěvky jako výtěžky mimořádných směn a sbírek. Velmi aktivně si počínají organizace ROH na závodech při přípravě těchto krásných příkladů společenské angažovanosti, která osvědčuje patriotismus ve vztahu k městu a okresu v tom nejpozitivnějším smyslu.

Chtěl bych také ocenit navšední starostlivost a péči, kterou přípravě výstavby kulturního zařízení věnují soudruzi Rudolf Zámečník, Alois Hejduk, Jos. Baroň, Vladimír Hupatman a mnozí další. Akce má také plnou podporu Okresního národního výboru ve Svitavách.

Jestliže obstojíme ve velké konkurenci dalších měst, uchazečů o výstavbu kulturního zařízení, při řízení v Praze, a budeme-li moci stavět, věřím, že najdeme podporu u všech našich občanů a dovedeme dílo ke zdárnému konci. Tím vytvoříme podmínky pro kulturní vyžití občanů města Svitav, obcí spádové oblasti i okresu jako celku.

Doufáme, že letošní Festival založí tradici, že se bude opakovat i v dalších letech. Přejme si všichni vespolek, aby se následné Festivaly dočkaly spolu s námi nového kulturního zařízení, aby mohly působit na výchovu socialistického člověka a prostě lidí pobavit v opravdu důstojném a příjemném prostředí.

Ing. Jan Pešl, předseda MěstNV Svitavy.

Festival ruských a sovětských her SVITAVY

Zpravodaj Festivalu ruských a sovětských her č. 2. 28. prosince 1972. Redakčně připravil Petr Průša. Vydal řídící výbor Festivalu. Cena 1 Kčs. Vytiskly Východočeské tiskárny, n. p., Pardubice, provoz Svitavy.

Necht zvítězí myšlenky Velkého října na celém světě!

Proč právě tento festival?

V naší republice probíhá celá řada divadelních přehlídek a festivalů. Připomeňme si jen v našem kraji Jiráskův Hronov, Národní přehlídku vesnických divadelních souborů ve Vysočém nad Jizerou, Klicperův Chlumec, Týnišťský divadelní podzim i Textilácký festival tady ve Svitavách. Uspořádá tematicky zaměřenou přehlídku k ruské a sovětské dramatu se dnes jeví jako nezbytná potřeba. Po letech podceňování sovětské dramatiky, kdy z našich jevišť zmizel nejen sovětský okruh divadelních her, ale kdy z repertoáru zmizela vynikající díla ruské klasiky, nachází dnes pokrokové síly v našem profesionálním i amatérském divadelnictví cestu k sovětskému divadlu. V minulých dvou sezónách se v ochotnickém divadle objevilo již několik inscenací, které svou kvalitou prokázaly radikální obrát v ideovém i tvůrčím přístupu ke hrám tohoto typu. Nelze také nezapomenout, že právě díky realistickému základu této dramatiky dostává se i úspěch tvůrčí a také divácký. Na důkaz můžeme uvést letošní nastudování sovětské hry J. Edlise Červen, počátek léta v provedení vesnického souboru Vysoká Líbeň na přehlídce ve Vysokém nad Jiz.

Upevňovat tvůrčí spojení se sovětským divadlem je dnes v amatérském divadelnictví velmi aktuální a nezbytný úkol. Proto jsme vytvořili v roce 1972 Festival ruských a sovětských her, právě v roce, kdy oslavujeme 50. výročí vzniku Sovětského svazu. Náš festival nechce být jen reprezentativní přehlídkou, vybírali jsme zajímavé inscenace z celé republiky, pozvali jsme k nastudování slovenský soubor. Jde nám v první řadě o konfrontaci tvůrčích postupů, a poznávání a získávání zkušeností. Budeme moci vidět dvojí provedení Ostrovského Pozdní lásky, dvojí naprosto rozdílný režisérský, ale i herecký přístup. Existenci festivalu, za vydatné pomoci orgánů KSČP, musíme umožnit amatérským režisérům i dramaturgům další poznávání sovětské dramatiky, aktuální sovětského divadla. Myšlenka festivalu musí být tvůrčím podnětem pro amatérské divadlo jako celek. Své společenské poslání naplňují ochotníci v místech svého působení, ve městech a na vesnicích. Musí jít o důslednou repertoárovou proměnu celé této oblasti zájmové umělecké činnosti. Víme, že v historii našeho amatérského divadelnictví se ukázaly pokusy pořádat takového festivaly (např. před mnoha lety v Bruntále), z podnětu sovětského divadelnictví těžila naše divadelní avantgarda a také dělnické ochotnické divadlo. Víme, že hry, jako byl Afanogenovův Strach, hra Parandža, Gor-

kého Měšťáci a řada dalších, měly v té době velký politický význam. Tato dramaturgie se stávala zbraní v rukou komunistických souborů.

Hledat cestu ke skutečným hodnotám sovětské dramatiky je to podstatné a důležité, čemu náš festival chce přispět. Víme, že amatérské divadlo má své specifické možnosti, nejsou mu dostupné technicky náročné a obsazením rozsáhlé hry. Právě proto musíme dokonale znát tento dramaturgický okruh, sbírat a pečlivě hodnotit inscenační zkušenosti, aby i v amatérských podmínkách mluvílo ruské a sovětské divadlo řečí ideově jasnou a obrazně účinnou. To přejeme letošnímu festivalu i všem jeho dalším ročníkům v příštích letech. Znamená to, že festival bude pokračovat, to již jako soutěžní přehlídka nejzajímavějších inscenací z českých krajů s přizváním slovenského souboru.

Politika a umění, zvláště poezie, mají mnoho styčných bodů; politika i umění se snaží co nejsilněji otrást člověkem a povznést ho, politika i umění musí usilovat o to, aby co nehlouběji pochopily a vyčerpaly lidskou duši. Naprosto není pravda, že „politická píseň je vždy špatnou písní“ — politika a umění se mohou rozmanitě obohacovat, politika může poskytovat umělcům nejvznešenější materiál a nejintenzivnější podněty, a umění může nesporně upevňovat síly politického bojovníka.

(A. N. Lunačarskij)

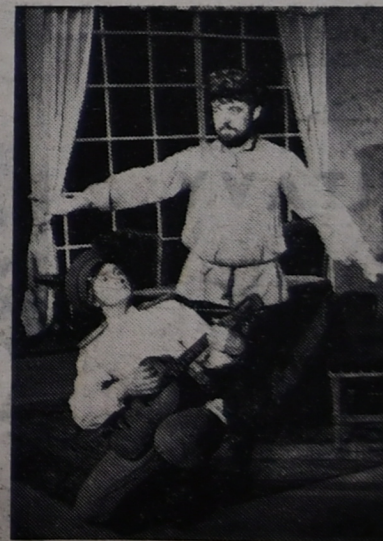
VÍTĚZ KRAJSKÉ PŘEHLÍDKY

Na Festivalu se představí soubor Domu odborů v Chocni, který nastudoval sovětskou hru Maxima Gorkého Vassa Železnovova. Tato inscenace prošla vítězně okresní přehlídkou Zambereckým divadelním májem a získala letos v říjnu na krajské přehlídce nejlepší inscenaci v Týništi nad Orli. I. cenu. Je to představení, které je zajímavé řadou hereckých výkonů, které přinášejí nové prvky proti dosavadní inscenační tradici této hry.

Při příležitosti konání Festivalu ve Svitavách chceme připomenout Týnišťský divadelní podzim, který letos proběhl již v pátém ročníku. I tady pracuje obětavý divadelní soubor, s nímž se mohli svitavští diváci seznámit na letošním Textiláckém divadelním festivalu, kde uvedl známou Klicperovu veselohru Ženský boj.

Každá amatérská přehlídka vyžaduje velké zájem organizátorů, dobrovolných a ochotných lidí, kteří nezištně vydávají část svého volného času ve prospěch společensky potřebné a závažné události. Je v našem kraji mnoho takových míst — Hronov, Vysoké nad Labem, Chrudim a také Svitavy. To dokládá i existenci letošního festivalu. Z hlediska souborů jsou tyto přehlídky závažným momentem v jejich odborném růstu, jsou cennou společenskou objednávkou umožňující realizovat nastudovanou inscenaci. A tak vítěz určité přehlídky je zároveň

vítězem všech těch, kteří připravili to dobré společenské zázemí, ze kterého mohla dobrá inscenace vyrůst.

Snímek z chocoňské inscenace dramatu Maxima Gorkého Vassa Železnovova, která bude uvedena na zahájení krajského semináře O sovětském divadle dne 8. prosince 1972.

Seminář o sovětském divadle

Krajské kulturní středisko v Hradci Králové a krajský výbor SČSP připravují do Svitav krajský seminář o sovětském divadle a sovětské dramaturgii. Seminář se uskuteční ve dnech 8.—10. prosince v sále Okresního kulturního střediska ve Svitavách. V pátek večer, kdy se účastníci sjedou do Svitav, bude společná návštěva divadelního představení. V sobotu bude od rána do odpoledne přednáška o sovětském divadle. V průběhu dne navštíví semináristé v rámci studijního programu i zvláštní představení lout-

kářského souboru ze Svitav s úspěšnou inscenací sovětské loutkové hry Kačátko. V neděli bude kritická beseda o zhlédnutých inscenacích.

Seminář chce zhodnotit dosavadní výsledky našich souborů v práci na ruské a sovětské dramatické a zároveň chce ukázat na perspektivy v tomto oboru v letech příštích. Organizátorům jde o velice solidní přehled dramaturgických novinek, které by mohly být vodítkem pro práci souborů v příštím roce. To je také hlavní cíl a smysl semináře.

Nedílnou součástí programu je také poznávání postupů a metod sovětského divadla v současnosti i v avantgardním období, které znamenalo pro naše divadelnictví první hluboké a trvalé sblížení se sovětským uměním.

Předprodej vstupenek na jednotlivá představení Festivalu ruských a sovětských her je v Jednotném klubu pracujících ve Svitavách.

K Festivalu vyšla programová brožura s celou řadou zajímavých článků o uváděných hrách a jejich autorech. Její cena je 3 Kčs a lze ji zakoupit při jednotlivých představeních nebo přímo v JKP.

V průběhu semináře a při otevření výstavy 50 let SSSR vystoupí vítězové soutěže SČSP Puškinův památník. Tato minipřehlídka vítězů Východočeského kraje je dalším zajímavým doplňkem festivalu.

Upozorňujeme návštěvníky, že program divadla 9. prosince začíná již v 18,30 hod. slavnostním zasedáním k závěru Měsíce čs.-sovětského přátelství, po kterém bude bezprostředně navazovat uvedení slovenské inscenace Ostrovského hry Pozdní láska.

VÝSTAVA 50 LET SSSR

Okresní kulturní středisko ve Svitavách ve spolupráci s Krajským kulturním střediskem v Hradci Králové otevře dne 8. prosince v 16 hodin krajskou putovní výstavu nazvanou 50 let SSSR, která projde všemi okresy našeho kraje. Na vernisáži výstavy uslyší návštěvníci nejlepší recitátory, vítěze okresní soutěže vyhlášené k Měsíci přátelství a některé recitátory ze soutěže Puškinův památník. Výstava se obrací především k současnému životu sovětského lidu, přináší zajímavé pohledy do všech šestnácti svazových republik. Zvláštní místo je zde věnováno sovětské vědě, kultuře a životu mládeže.

SVITAVY 72

Festival ruských a sovětských her

SVITAVY 72 - Festival ruských a sovětských her - Vydává řídící výbor Festivalu - Redakce: Petr Průša - Toto číslo vyšlo 18. 11. 1972 v nákladu 2.000 kusů - Vytiskly Východočeské tiskárny, n. p., Pardubice, provoz Svitavy

Lidové divadlo Svitavy

Na závěr Festivalu vystoupí soubor Lidového divadla, který studuje jevištní úpravu sovětské hry Konstantina Simonova Ruská otázka. Úprava spočívá v politické aktualizaci původního textu, který je zasazen do roku 1946, krátce po skončení druhé světové války. Na přípravách hry se podílí celý soubor za pomoci odborných pracovníků Krajského kulturního střediska v Hradci Králové. Inscenace bude ne-

jen herecky, ale také scénograficky a technicky velice obtížná. Tento experiment sleduje na prvním místě problematiku žánru politicko agitační hry, na druhém místě zvládnutí některých novějších technických prostředků v oblasti scénografie. Režisérem představení je Jiří Kareš, scénografem Antonín Vorel, šéf výtvary Divadla brí Mrštík v Brně.

Mladý pardubický soubor KD ROH Dukla Pardubice pravidelně uvádí ve svém repertoáru inscenace sovětských pohádek pro děti. Korostylevova pohádka modernizuje známý příběh Doktora Bolito a jeho výlet za zvířátky do Afriky.

2. 12. 1972

SOUBOR DIVADLA IVANA OLBRACHTA TÁBOR

Patronát: TOS, n. p., Svitavy - MěstNV - MO SČSP a JKP Polička - JZD Vendolí - OV ČSDR - OV ČSPO - Státní statek Březová - Dřevojas - Vкус Svitavy - Pramen - Gymnasium Polička

N. V. GOGOL

REVISOR

Komedie o 4 dějstvích

Přeložil: ZDENĚK MAHLER - Režie: JOSEF SVOBODA

Scéna: Dr. VL. HOŘEJC - Masky: R. KUREL

Osoby

Anton Antonovič Skvoznik, hejtman	Vojen Buriánek
Anna Andrejevna, jeho žena	Marie Krupičková
Marja Antonovna, jeho dcera	Eva Hurtíková
Luka Lukič Chlopov, školní inspektor	Tomáš Pexa
Jeho žena	Milada Čechová
Amos Fjodorovič Ljapkin-Ťapkin, soudce	Adolf Ballák
Artěmij Filipovič Zemljanika, správce	Jan Šedivec
Ivan Kuzmič Špekin, poštministr	Jan Novotný
Petr Ivanovič Dobčinskij, statkář	Dr. Vl. Horejc
Petr Ivanovič Bobčinskij, statkář	Fr. Svatoň
Ivan Alexandrovič Chlestakov, úředník	Fr. Hnojna
Štěpán Iljič Uchovertov, náčelník policie	Pavel Kazda
Svistunov, policajt	Karel Havel
Miška, sluha u hejtmana	V. Pexa

Fakta ke komedii Revizor je dobré zopakovat k poznání dobového zázemí díla i k vlastnímu Gogolovu osudu. Udává se, že otcem námětu je sám A. S. Puškin, který vyprávěl o městě Ustužni, kde se cestující vydával za ministerského radu a získal mnoho peněz na úplatcích. Gogolova často citovaná věta „V hlubině chladného smíchu lze často najít vroucí jiskry věčné mohutné lásky...“, vypovídá výstižně o Gogolově komedii a jejích vlastnostech. Je pravda, že jeho smích až mrazí, domyslíme-li počínání Skvozníků Dmuchanovských, sudích, poštministrů a dozorců dobročinných ústavů i samotného Chlestakova. Mráz Gogolova smíchu, jeho škleb, zazněl poprvé silně v představení Moskevského uměleckého divadla v r. 1921, především zásluhou herce Moskvina. V dějinách inscenací Revizora dominuje Mejercholdovo nastudování z roku 1927, spojené s filmovými dotáčkami, hrané s obnaženou a stále rozbíjenou kompozicí celé hry. I u nás máme slavnou inscenaci Jiřího Frejky v Tröstrově výpravě, kde dekorace i práce herce dostaly groteskní nadsázku, posouvající hru až k hořké úvaze nad člověkem v podmínkách carské korupce, ztemnělosti a omezenosti.

Bude překvapen asi ten divák, který by si přečetl jednoaktovku Rozuzlení Revizora. Gogol je tu pod vlivem svých obav z pronásledování, Gogol, poznamenaný náboženským blouzněním, vidí své postavy jako symboly nebo chceme-li, jako alegorie jednotlivých vášní. Chlestakova jako lehkomyšlné svědo-

mí, skutečný revizor je procitlé svědomí. Již toto konstatování a charakteristika hry ukazuje, na jak tenký led se autor dostal.

„Kdo prolévá často hluboké duševní slzy, ten se směje ze všech na světě nejvíce.“ Gogolův smích nad vším zlým není prost velké lásky k člověku, jsou v něm slzy nad zlem, které svírá člověka. A toto zlo nakonec ve vší své nahotě povstalo, aby umučilo autora, který mu dokázal s takovou odvahou strhnout masku.

DIVADELNÍ SOUBOR PŘI DIVADLE IVANA OLBRACHTA V TÁBOŘE je amatérským souborem u stálé divadelní scény. To znamená, že přispívá svým repertoárem do skladby divadelního života města a okolí na základě širěji koncipovaného dramaturgického plánu, ve kterém při jeho realizaci dochází ke vzájemné konfrontaci různých tvůrčích sil. Z toho vyplývá i linie tábořské dramaturgie, která převážně tíhne ke klasice, k jejímu novému zařazení do kontextu našeho společenského života. Tak by se dal citovat Jiráskův Jan Roháč, Nezvalovo Dnes ještě zapadá slunce nad Atlantidou a jako důkaz pro to, že se soubor nevyhýbá i hrám dnes méně známým, je inscenace Konrádovy hry Skřivan a smrt, kterou zhlédli návštěvníci Jiráskova Hronova, kde byla plně potvrzena divácká úspěšnost dramaturgické koncepce souboru.

8. 12. 1972

DŮM ODBORŮ CHOCEŇ - DIVADELNÍ SOUBOR JIRÁSEK

Patronát: ADAŠT Polička a OV SČSP - OVS - Vojenská škola
JŽ Moravská Třebová - TONER, n. p., Moravská Třebová -
ČSAD - ČSD - Pila - Státní statek Janov - ZTŠ Mor. Třebová
Kras, Moravská Třebová

MAXIM GORKIJ

VASSA ŽELEZNOVOVÁ

Drama o 3 dějstvích

Přeložil: BOHUMIL MATHESIUS - Režie: ing. FRANTIŠEK SEDLÁČEK - Výtvarník: LADISLAV HAVLÍK
Masky: JOSEF RICHTER

Osoby a obsazení

Vassa Borisovna Železnovová	Alena Nováková
Sergěj Petrovič Železnov	Jaromír Vániš
Prochor Borisovič Chrapov	Vladimír Kovář
Natalja Vassiny dcery	Marie Březinová
Ludmila	Jarmila Toušková
Rašel, snacha	Zuzana Nováková
Anna Onošenkova, sekretářka	Jarmila Sajdllová
Melnikov, člen okresního soudu	Zdeněk Synek
Jevgenij, jeho syn	Miroslav Krška
Gurij Krotky, správce paroplavby	Jaroslav Březina
Líza služebné	Renata Linhartová
Polja	Marie Uhrová
Pjatěrkin	Stanislav Sajdl ml.

Hlavní přestávka po 1. dějství

Technika

Staví: František Držmíšek a Ladislav Vích - Svítí: František Polák, Petr Šejnoha - Text sleduje: Karel Drtina - Kostýmy: Divadelní služba, Praha

Dramata Maxima Gorkého tvoří ve svém celku základnu vývoje sovětského divadla. Jejich autor v nich podává třídní pohled na rozklad ruské společnosti v počátku tohoto století. Společenské napětí mezi třídami tvoří vždy základní konflikt jeho her, ať již máme na mysli Jegora Bulyčeva nebo Dostigajeva či takové hry, jako jsou Měšťáci, Barbaři, Zykovovi a samozřejmě i Vassa Železnovová. Jejich společným rysem je analytický pohled do měšťáckých rodin, kde se setkávají příslušníci mladé a staré generace, kde se zároveň setkávají a srážejí rozdílné názory na poslání měšťácké třídy, rozdílné koncepce na záchranu její společenské nadvlády. Gorkij přivedl na scénu celou řadu mladých lidí, kteří si uvědomují nejistotu svého postavení, kteří vidí jasněji poslední dny své třídy. Taková je Naďa v dramatu Nepřátelé, takové jsou i děti Vassy Železnovové. Vassa celým svým životem, který prožila po boku hrubiána a primitivního člověka, staví majetek Železnovovů, rozšiřuje ho, věří v jeho trvalost a stálost. Zároveň si však uvědomuje, že její děti jsou jiné, neschopné převzít žezlo vlády. Případ Vassa není jedinečným a náhodným příběhem. Je dramatickým obrazem osudu společnosti Železnovovů a Chrapovovů, je typickým obrazem zániku měšťácké třídy v carském Rusku.

Maxim Gorkij napsal dvě verze hry. V Československu se hraje druhá podoba, kterou napsal v po-

lovině třicátých let pro moskevské divadlo Rudé armády. Tato verze má vyhraněnější konflikt v tom smyslu, jak jsme ho vymezili již výše. Zajímavý je dramatikův jazyk, který má charakterotvorný význam, je výrazově velmi bohatý a při tom hutný a úsporný. Svými dramatickými kvalitami se právě tato hra stala ve světové dramatice úhelným kamenem realistické herecké práce nejen pro titulní roli, ale i pro řadu ostatních dramatických typů. Na amatérských scénách u nás (spolu s dramatem Měšťáci) je nejhranější Gorkého hrou.

DIVADELNÍ SOUBOR DOMU ODBORŮ V CHOCNI patří k řadě souborů, jejichž historie čítá desítky let. Soubor vystupoval na mnoha krajských přehlídkách i celostátních přehlídkách amatérského divadla. Drama Vassa Železnovová nastudoval letos na jaře. Byl za její inscenaci odměněn na Žambereckém divadelním máji, získal první cenu, Týnišťský divadelní pohár, na letošní krajské přehlídce nejlepších inscenací v Týništi nad Orlicí. Představitel role Chrapova obdržel cenu za nejlepší herecký výkon přehlídky.

9. 12. 1972

DIVADELNÝ SÚBOR OB KOPÁNKA PRI MsDO V TRNAVE

Patronát: ONV Svitavy - MěstNV - MěstV NF - MO SČSP Svitavy - DIU Jevíčko - Komunální služby, Svitavy - Pivovar Svitavy - Gymnasium - SEŠ a ZŠ Svitavy

Hlavní patron: Vigona, n. p., Svitavy

A. N. OSTROVSKIJ

POZDNÁ LÁSKA

Ruská komedia o 4 dejstvách

Réžia: EMIL ADAMÍK - **Asistent réžie:** PAVOL ZETO-
CHA - **Návrh scény:** VILIAM ŠIMO - **Realizácia scé-
ny:** EGÍDIUS NORULÁK, LADISLAV LEFFLER

Osoby a obsadenie

Felicata Antonovna Šablovová	Lydia Brežáková
Gerasim Porfirjič Margaritov, advokát	Ján Rampák
Ludnila, jeho dcéra	Dana Holíčová
	Anna Zárubová
Dordemont, Šablovovej mladší syn	Peter Klampárik
Nikolaj, Šablovovej starší syn	Milan Brežák
Varvara Charitonovna Lebedkinová, vdova	Vlasta Hrabovská
Onufrij Potapyč Dorovnov, kupec	Alfonz Matejkovič

Technika

Svetlá: Peter Póšinger - **Rekvizity:** Josef Machálek -
Zvuk: Jozef Kubáň - **Masky:** Eliška Matovičová

»Hra bude krátká a silná,« napsal při přípravách Pozdní lásky herci Burdinovi spisovatel A. N. Ostrovskij. Hra vznikla vlastně na zakázku pro benefiční představení tohoto významnějšího ruského herce 2. poloviny 19. století. Premiéra se uskutečnila v Moskvě 22. listopadu 1873 a je jí tedy shodou okolností právě sto let. Těch sto let stojí za pozornost z hlediska inscenačních osudů díla i z hlediska různých jeho výkladů. Soudobá kritika vytkla Ostrovskému nedomyšlenost postav, naivnost děje, plošnost některých scén. Většina kritik byla záporných. Ovlivnilo to jistě i špatné provedení tehdejších divadel. Pozdní láska se však v Rusku vrací na scénu poměrně brzo. Roku 1895 a 1908 ji uvádí Alexandrinské divadlo, 1896 moskevské Malé divadlo. Postoupíme-li o několik desítek let dále, najdeme v publikaci Ruská klasika na sovětské scéně v době Velké vlastenecké války, že v počtu nastudování byla hned druhá za hrou Vinníci bez viny. Pozdní láska se hrála v celkem 125 nastudování. K nám pronikla až po druhé světové válce. Překladatel a režisér Antonín Kurš ji nastudoval v roce 1951 ve Státním divadle v Ostravě. Po ní hned přišla slavná inscenace pražská, režiséra Františka Salzera a výtvarníka Vlastislava Hofmana v roce 1952. Statistiky jasně říkají, že Pozdní láska patří k nejhranějším Ostrovského hrám u nás, zejména zásluhou amatérských divadelních souborů.

Položíme-li si tedy otázku, proč přežila v plné

síle a divadelní podnětnosti právě tato hra, musíme odpovědět, že to je pro přesný obraz doby, společenských typů v ní zobrazených, podaných však v tak jímavé lidské hloubce, v obraze čistoty ženského srdce, dobývajícího hodnoty života, že každý věk tu najde promítnutí svých nejnítěnějších pocitů v postavách, které mluví i přes vzdálenost staletí.

ZA SVOJHO MNOHOROČNÉHO UČINKOVANIA súbor nielen predviedol veľa inscenácií, ale získal i množstvo cien, plakiet a diplomov v rámci okresu, kraja ba i celého Slovenska.

V uplynulej sezóne súbor Kopánka sa predstavil inscenáciou známeho Irkutského príbehu od A. Arbutova. Svojím zánietením a hlbokým prevtelením sa do postáv prostých sovietskych ľudí vytvorili ochotníci čisté a pôsobivé predstavenie, ktorým získali poctu najväčšiu — Pohár Stanislavského za najlepšiu inscenáciu sovietskej hry v rámci nášho kraja.

Na krajskej súťaži o Zlatý veniec S. Jurkoviča v Novom Meste n. V. obsadil súbor II. miesto a s. Rampák získal za prekrásnu postavu Sergeja cenu za herecký výkon. MsNV v Novom Meste daroval súboru pamätnú plaketu. V predvolebnom období ochotníci na Kopánke vytvorili kulturnú úderku a s literárnym pásmom Ako sa rodila súčasnosť vystupili vo viacerých agitačných strediskách v Trnave a v okrese. OV KSS a MsV KSS ocenil prácu súboru OB Kopánka v prevolebnom období a udelil mu čestné uznanie OV KSS a ďakovný list MsV KSS.

9. 12. 1972

MALE DIVADLO JITŘENKA - SOUBOR „C“ SVITAVY

Patronát: MěstNV, odbro školství, Svitavy - Školy I. stupně
Svitavy

GERNĚTOVÁ-GUREVIČOVÁ

KAČÁTKO

aneb RÁDI DĚLÁME DOBRÝCH SKUTKŮ

Loutková hra pro děti

Režie, hudba, výtvarník: Dr. K. ŠEFRNA

Osoby

Josef Kačátko	J. Vavřín
Alenek Pastýř	Dr. K. Šefrna
Liška, která se nejmenuje Marie	A. Přikrylová
Pan Ježek	J. Tabery
Ferdinand Vrána	J. Říha
Pankrác Vrána	J. Tabery
Servác Vrána	E. Dvořák
Bonifác Vrána	Dr. K. Šefrna
Žof Vrána	Dr. K. Šefrna

Dále hraje Komorní kvarteto Víta Josefa Šimka:

Dr. M. Šmídová	první housle
V. J. Šimek	kytara
A. Přikrylová	banjo
J. Grmela	kytara banjo
Dr. K. Šefrna	kytara
M. Šimková	bicí
Dr. M. Šmídová	poslední housle

Technika

Zvuk: E. Šefrnová - Světla: J. Stružinský

Loutkářská tvorba má v Sovětském svazu velkou historickou tradici lidového divadla, divadla jarmarků a tržišť. Na ni navázalo především sovětské loutkové divadlo a dovedlo tuto tradici k velké technické a umělecké dokonalosti. V Moskvě na Majakovského náměstí stojí divadlo Sergěje Obraceva, jeden z nejlepších evropských souborů, který několikrát navštívil i naši republiku.

Hra Kačátko ve své původní verzi staví na šířeji založeném příběhu, akcentuje morální poučení ze hry a staví na technické vyspělosti loutkářské hry. Svitavská úprava zobecňuje smysl příběhu, rozvíjí více dětskou fantazii a hravost. Využívá plně schopnosti původního textu rozvinout vděčnou situaci a přivést na jeviště typ dětem blízký a milý.

SOUBOR SE JMENUJE „C“. Pracuje s několika dalšími soubory pod střechou Malého divadla JKP ve Svitavách. Má 14 členů. V tomto složení jsme se již třikrát zúčastnili celostátní loutkářské přehlídky v Chrudimi, získali několik individuálních cen a letos již po druhé jsme byli hosty Matice slovenské na Kulturních slavnostech v Martině, kde jsme také obdrželi individuální ceny.

Tohoto festivalu se zúčastňujeme hrou podle Gernětové-Gurevičové „KAČÁTKO, aneb Rádi děláme dobrých skutků“.

Hra má poněkud upravený text, více se v ní zpívá, je méně učesaná než originál a je určena spíše větším dětem.

Doufáme, že staré dobré „Kačátko“ naší úpravou neztratilo na půvabu a že se vám v novém kabátku bude líbit.

28. 12. 1972

LIDOVÉ DIVADLO JKP SVITAVY, NOSITEL KRAJSKÉ CENY V. K. KLICPERY

Patronát: Vlněna, n. p., Brněnec - OV NF - OÚNZ - Stavební podnik - JZD Svitavy, Láňy, a Karle - RaJ - Tabákový průmysl, Svitavy - ČEDOK - Vlněna, n. p., závod Bystře - MNV - MO SČSP a ZK Bystře u Poličky

ním klasické stavby hry předstupuje před diváka, aby více demonstroval, kladl otázky, učil přemýšlet.

Výčet her Konstantina Simonova není samozřejmě úplný. Mohly by pokračovat další, ale všechny by musely potvrdit tento tvůrčí obrys Simonova dramatika, jak se k němu také sovětská i naše divadla vracejí. Simonov pohotově napsal Poému o Vietnamu. Snad právě ona může vést k nové konfrontaci imperialismus a socialismus, k ruské otázce v novém světle, ale při staré podstatě, jak se o tom můžeme denně přesvědčovat z mluvy západních novin, rozhlasových komentářů a nakonec i na osudu takových lidí, jako je Angela Davisová.

LIDOVÉ DIVADLO JKP SVITAVY již po řadu let stojí na předních místech českého amatérského divadla nejen v soutěžích, ale celým svým hereckým i dramaturgickým profilem. Na řadu nejlepších inscenací souboru, jako byl Deník Anny Frankové, Kavkazský křídový kruh, Naši furianti navázala i inscenace slovenské hry Ivana Bukovčana Než kohout zazpívá, s kterou se zúčastnil letos mezikrajové divadelní přehlídky v Krnově. Úprava hry Ladislava Stroupežnického Našich furiantů v letošním roce slavila zasloužený úspěch na zájezdu v Belgii. Tím byl opět rozhojněn počet zahraničních zájezdů divadla. Jmenujme alespoň Vídeň či účast na festivalu v italském Agrigentu.